

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 ianuarie 2018

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Gordilă Nicolae

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu și inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017 și a sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 03 august 2017, în cauza penală privindu-l pe

Gamrețki Igor Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx ap. xx

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 05.07.2017 - 03.08.2017

2. *instanța de apel*: 21.08.2017 - 04.10.2017

3. *instanța de recurs*: 17.11.2017 - 30.01.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 03 august 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Gamrețki Igor Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (2), (3), art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că Gamrețki I., exercitând funcția de șef al Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Primăriei mun. Chișinău, fiind persoană publică, acționând în complicitate cu o altă persoană în privința căruia a fost disjunsă cauza penală, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu; contrar prevederilor art.

22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea nr. 158-XVI din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege; contrar prevederilor actelor naționale și internaționale pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute inclusiv în Declarația Universală a Drepturilor Omului, în Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, a comis în calitate de autor și organizator infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

Prin Decizia nr. 6/5 din 02.10.2014 a Consiliului municipal Chișinău (în continuare CMC), s-a aprobat Studiul final și principiile generale de implementare a Strategiei pe termen lung de parcare în mun. Chișinău și s-a dispus desfășurarea procedurii de selectare a parteneriatului public privat privind amenajarea, organizarea și gestionarea parcarilor și parcajelor controlate cu plată în municipiul Chișinău.

Totodată, fiind aprobată și componența Comisiei de selectare a partenerului privat, în următoarea componență: președintele Comisiei - viceprimarul Nistor Grozavu, consilierii municipali Ghenadie Ivașenco, Iurie Topală, Serghei Zavorotco și Veaceslav Bulat, precum și Vitalie Butucel, șef-adjunct al Direcției generale transport public și căi de comunicație și un reprezentant al Agenției Proprietății Publice. Concursul de selectare a partenerului privat urma să se desfășoare până la 20 decembrie 2014.

Ulterior, în prima decadă a anului 2015, Pincevschii Alexandr, fiind mandatat de către partenerii săi din Ungaria, din considerentul că nu era inițiată procedura de organizare a concursului de selectare a partenerului privat privind gestionarea parcarilor cu plată din mun. Chișinău și fiind informat de către Nistor Grozavu, că responsabil de inițierea implementării proiectului menționat supra, este Direcția generală transport public și căi de comunicație a Primăriei mun. Chișinău (în continuare DGTPCC), șef al căruia fiind Gamrețki Igor, fost coleg de clasă al Primarului General al mun. Chișinău, Dorin Chirtoacă, și cu care se afla în relații apropiate, primul a stabilit cu Gamrețki I. o întâlnire, în cadrul căruia l-a întrebat despre motivul stagnerii proiectului, precum și care ar fi acțiunile ce ar putea fi întreprinse pentru ca proiectul să fie inițiat și ulterior susținut. Ca urmare, Gamrețki I. i-a comunicat că decizia privind inițierea și implementarea proiectului ține de competența factorilor de decizie a Primăriei mun. Chișinău. Totodată, susținând că v-a discuta cu persoana în privința căruia a fost disjunsă cauza penală, cu ulterioara informare.

Astfel, Gamrețki I., în cadrul unei discuții ce a avut loc în curtea Primăriei municipiului Chișinău, i-a comunicat persoanei în privința căruia a fost disjunsă

cauza penală, despre cele discutate cu Pincevschii A. și interesul acestuia în implementarea proiectului privind gestionarea parcărilor cu plată în mun. Chișinău.

Prin urmare, Gamrețki I. ca urmare a discuției avute cu persoana în privința căruia a fost disjunsă cauza penală, în cadrul unei alte întâlniri cu Pincevschii A., i-a comunicat acestuia, că în schimbul a 26% din capitalul social al companiei ce va câștiga concursul privind gestionarea parcărilor, ar putea să convingă persoana în privința căruia a fost disjunsă cauza penală și alți factori de decizie ai Primăriei mun. Chișinău, de a iniția și ulterior de a susține implementarea acestui proiect.

În așa mod, Pincevschii A., fiind pus în dificultate, în urma discuțiilor purtate cu partenerii din Ungaria, aceștia din urmă au fost de acord cu solicitarea lui Gamrețki I., de a ceda 26 % din capitalul social al companiei ce va fi desemnată câștigătoare.

În continuare, Gamrețki I., în cadrul discuției cu persoana în privința căruia a fost disjunsă cauza penală, i-a comunicat despre posibilitatea acordării de către Pincevschii A. și partenerii acestuia din Ungaria, a 26 % din capitalul social al companiei ce urma a fi desemnată câștigătoare, în schimbul inițierii și ulterior susținerii proiectului.

În asemenea condiții, persoana în privința căruia a fost disjunsă cauza penală conform înțelegerii prealabile cu Gamrețki I., împărțind între ei rolurile, a acceptat propunerea parvenită, stabilind că cele 26 % vor fi partajate egal între ei a câte 13% fiecare. Totodată, persoana în privința căruia a fost disjunsă cauza penală asumându-și responsabilitatea de inițiere și ulterior de promovare a contractului de parteneriat public-privat ce urma a fi semnat cu compania afiliată lui Pincevschii A., spre aprobare în CMC, iar Gamrețki I. urmând a executa lucrul tehnic.

În continuare, întru realizarea scopului infracțional și a obligațiilor asumate privind inițierea proiectului, persoana în privința căruia a fost disjunsă cauza penală a dat indicații lui Nistor Grozavu, președintele comisiei de selectare a partenerului privat, să inițieze procedura de organizare a concursului de selectare a partenerului public privat privind gestionarea parcărilor cu plată din mun. Chișinău, în pofida faptului că potrivit Deciziei nr. 6/5 din 02.10.2014 a CMC, termenul de desfășurare era deja expirat.

La data de 31.07.2015 de către Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Primăriei mun. Chișinău a fost anunțată inițierea licitației privind organizarea și gestionarea parcărilor cu plată în mun. Chișinău, anunțul respectiv fiind publicat în Monitorul Oficial.

Conform anunțului, cerințele obligatorii au fost majorate nemotivat prin adăugarea ca cerință, demonstrarea efectuării a minim 6.000.000 unități pe an de tranzacții de parcare în ultimii 3 ani și demonstrarea prestării serviciilor de parcare auto cu plată prin intermediul tehnologiei moderne de plată electronice în nu mai puțin de 5 orașe în ultimii 2 ani.

Ulterior, caietul de sarcini a fost achiziționat de către 16 participanți. Până la depunerea ofertelor, companiile ÎCS „Babylon Development” SRL, „DASA &

Construcții” SRL (Italia) și SC „Piconet” SRL (România), au depus scrisori privind clarificările asupra cerințelor stabilite în caietul de sarcini.

Totodată, contrar prevederilor Deciziei CMC nr. 6/5 din 02.10.2014, clarificările depuse de către agenții economici, au fost examinate de către șeful DGTPCC, Gamrețki Igor și specialistul din cadrul aceleiași direcții, Stoicev Mariana, care nu erau membri ai grupului de lucru pentru desemnarea unui partener public privat.

În aceste circumstanțe, fiind create premise de îngădire a accesului la participarea și a altor companii prin majorarea neîntemeiată a criteriilor în caietul de sarcini, ce s-a soldat cu depunerea doar a două oferte pentru participarea la licitația publică menționată de către companiile afiliate lui Pincevschii A. și anume nerezidentă EME „Parkleitsystem GmbH”, fondată la 25.08.2015 de către EME Holding și rezidenta SRL „Sizif-L”.

Astfel, conform planului bine determinat în scopul aranjării pretinsei licitații publice „concertate” privind încheierea unui contract de parteneriat public-privat referitor la gestionarea parcarilor cu plată în mun. Chișinău, Pincevschii Alexandr, a dat indicații juristului (de jure administrator) companiilor sale, care prin cumul este și administrator al SRL „Sizif-L”, Curti Alexei, să procure caietul de sarcini al concursului enunțat și ulterior să participe fictiv la acesta, fără a avea intenția de a câștiga sau a crea o concurență efectivă companiei EME „Parkleitsystem GmbH”.

Apoi, pentru realizarea scopului infracțional, ca urmare a indicațiilor lui Pincevschii A., angajata acestuia, Său Tatiana l-a ajutat pe Gamrețki Igor să înregistreze în Cipru, compania „Desonia Investment” LTD, pe numele persoanei interpușe a lui Gamrețki Igor, cetățean al Germaniei, Oigan (Eugen) Pârciu. După care, actele de fondare a întreprinderii au fost expediate reprezentanților companiei EME „Parkleitsystem GmbH”, care la 25.09.2015 au efectuat modificările necesare în lista asociaților companiei EME „Parkleitsystem GmbH” (cu capitalul social în sumă de 35.000 Euro), astfel că, EME „Holding” a rămas cu cota de 29,6 % (10.360 Euro), WCA „Holding Company” LTD - 44,40% (15.540 Euro) și compania cipriotă „Desonia Investment” LTD, a obținut cele 26% (9.100 Euro), stabilite anterior în cadrul întâlnirilor dintre Pincevschii Alexandr și Gamrețki Igor, și convenite ulterior între ultimul cu persoana în privința căruia a fost disjunsă cauza penală.

În continuare, la data de 29.09.2015, a avut loc deschiderea ofertelor depuse în cadrul procedurii de selectare a partenerului privat, iar ca urmare a evaluării acestora, la 06.10.2015, prin procesul-verbal nr. 2 de evaluare a ofertelor, grupul de lucru a desemnat în calitate de câștigător a licitației compania EME „Parkleitsystem GmbH”, descalificând-o pe „Sizif-L” SRL, din considerentul că nu a depus garanția bancară și că nu corespundea cerințelor minime solicitate.

Conform pct. 11)-13) al Deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 6/5 din data de 02.10.2014, s-a stipulat exhaustiv faptul că, contractul de parteneriat public-privat va fi semnat de către părți doar după aprobarea acestuia de către Consiliul municipal Chișinău, iar controlul acestor cerințe reveneau lui Nistor Grozavu.

La fel, conform prevederilor art. 30 din Legea nr. 179 din 10.07.2008 cu privire la parteneriatul public privat, se statuează că după desemnarea în calitate de câștigător

a unui ofertant, se negociază clauzele contractuale și doar după ce se transmite proiectul spre aprobare și semnare către autoritatea publică abilitată, în cazul speței date, Consiliul municipal Chișinău.

În aceste circumstanțe, contrar cerințelor stabilite supra, expuse în Decizia enunțată și a prevederilor Legii nr. 179 din 10.07.2008 cu privire la parteneriatul public privat, la data de 03.12.2015, viceprimarul mun. Chișinău, Nistor Grozavu, acționând la indicația nemijlocită a persoanei în privința căruia a fost disjunsă cauza penală, a semnat contractul de parteneriat public-privat dintre Primăria mun. Chișinău și nerezidenta EME „Parkleitsystem GmbH”, în lipsa aprobării proiectului de contract de către Consiliul municipal Chișinău, fiind cauzate urmări grave administrației publice locale, exprimate prin încheierea unui contract cu conținutul clauzelor contractuale în detrimentul municipiului Chișinău, acestea fiind avantajoase doar companiei „câștigătoare”.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului, Gamrețki I., a fost calificată *de drept* ca săvârșirea în calitate de autor și organizator, conform art. 42 alin. (2), (3) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal – *traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea personal și prin mijlocitor, titluri de valoare, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență și care susține că are influență asupra unor persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face să îndeplinească sau nu, ori să grăbească îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcțiilor, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de două persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a invocat:

- în cadrul ședinței de judecată inculpatul a înaintat cerere prin care a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală. Astfel, inculpatul încă de la faza urmăririi penale a recunoscut vina în comiterea faptei imputate și a contribuit activ la stabilirea circumstanțelor reale ale cauzei, oferind organului de urmărire penală atât detalii, cât și probe relevante cauzei date, care este una de rezonanță sporită, iar aflarea adevărului obiectiv reprezintă un interes public major;

- potrivit art. 62 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoanei fizice i se poate aplica pedeapsa - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, iar persoanei juridice, în conformitate cu art. 63 alin. (1) lit. b) Cod penal i se poate aplica pedeapsa sub formă de privare de dreptul de a exercita o anumită activitate, însă norma art. 326 alin. (3) Cod penal nu prevede sub formă de sancțiune privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pentru persoanele fizice, ci doar sancțiunea de privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, care la rândul ei, datorită modului în care a fost redactată sancțiunea normei citate, poate fi aplicată doar persoanei juridice;

- în raport cu dispoziția art. 22 din Constituția Republicii Moldova, ce prevede expres că este inadmisibilă aplicarea pedepselor mai aspre decât cea care era aplicabilă la momentul comiterii actului delictuos, face evident concluzia precum că instanța de fond a stabilit inculpatului o pedeapsă mai aspră decât cea prevăzută de sancțiunea articolului, în baza căruia a fost constatată vinovăția inculpatului;

- încălcarea normelor imperative ale legislației procesual-penale, ce a determinat individualizarea greșită a pedepsei aplicate, au fost admise de către instanța de fond ca rezultat al interpretării extensiv defavorabile, contrar prevederilor art. 3 alin. (2) Cod penal;

- dispoziția art. 126 Cod penal a fost modificată prin Legea nr. 207 din 29.07.2016 (în vigoare din 07.11.2016), indicându-se că proporții mari și proporții deosebit de mari reprezintă valoarea bunurilor sustrase, ce depășește echivalentul a 20 și, respectiv, a 40 de salarii medii lunare prognozate pe economie, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. În același timp, prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 04.12.2014 s-a aprobat salariul mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2015, în mărime de 4.500 lei, pentru a fi utilizat în modul stabilit de legislație;

- având la bază circumstanțele enunțate, precum și prevederile art. 3, art. 52 și art. 113 Cod penal, în partea ce ține de obligativitatea calificării corespunzătoare a infracțiunii și inadmisibilitatea interpretării extensiv defavorabile a legii penale, se impune calificarea corespunzătoare a acțiunilor lui Gamrețki I.;

- ținând cont de faptul, că prima instanță i-a aplicat inculpatului o pedeapsă mai aspră decât cea prevăzută de sancțiunea art. 326 alin. (3) Cod penal, precum și faptul că valoarea a 26% din cota-socială a EME „Parkleitsystem GmbH” poate fi încadrată doar în limitele daunelor în proporții mari, valoarea acesteia fiind de 9.100 Euro (echivalentul a 26% din 35.000 Euro - capitalul social al întreprinderii), respectiv, acestuia nu i se putea imputa agravanta sub formă de primirea de bunuri sau avantaje în proporții deosebit de mari.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017, a fost admis apelul declarat, fiind casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Gamrețki I., recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), (3), 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, conform art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată în privința acestuia a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, obligându-l ca în această perioadă să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că legalitatea și temeinicia sentinței a fost contestată în ordine de apel în partea individualizării pedepsei penale, solicitându-se aplicarea unei pedepse mai blânde.

Astfel, instanța de apel în urma verificării corectitudinii individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, Gamrețki I., a considerat că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6,7,61,75,90 Cod penal, respectiv nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui

vinovat, de circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, din care motiv sentința urmând a fi casată în partea individualizării pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Totodată, referitor la argumentele invocate de inculpat în apelul declarat, precum că valoarea de 26 % din cota-socială a EME „Parkleitsystem GmbH” poate fi încadrată doar în limitele daunelor în proporții mari, valoarea acesteia fiind de 9.100 Euro (echivalentul a 26% din 35.000 Euro - capitalul social al întreprinderii), respectiv ultimului nu i se putea imputa agravanta sub formă de primirea de bunuri sau avantaje în proporții deosebit de mari, instanța de apel le-a considerat nefondate, în contextul în care cauza a fost examinată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar Gamrețki I. recunoscând în totalitate faptele așa cum au fost indicate în actul de învinuire, astfel împotriva sentinței adoptate în urma judecării în procedura simplificată, părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, deci inculpatul nu putea renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

Din materialele cauzei penale instanța de apel a constatat, că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, atât la faza urmăririi penale (fiind încheiat acord recunoaștere a vinovăției, cât și în instanța de fond, unde a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală, s-a căit sincer de cele comise, acesta anterior nu a fost judecat (fapt ce rezultă din revendicarea eliberată f.d. 189, v. 2), are studii superioare, este căsătorit, are la întreținere doi copii minori, se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, careva circumstanțe agravante în privința inculpatului nu au fost invocate și nici constatate.

Prima instanță, soluționând chestiunea referitor la individualizarea pedepsei penale a aplicat inculpatului, Gamrețki I., pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), (3), 326 alin. (3), lit. a) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani.

Însă, instanța de apel a considerat, că prima instanță nu a purces la operațiunea de individualizare a pedepsei sub aspectul executării, respectiv soluționând chestiunea dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real și dacă există posibilități ca ultimul să se corecteze și reeduce, s-a ajuns la concluzia că scopul pedepsei poate fi realizat și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

Cu referire la cele ce preced, instanța de apel a constatat că prima instanță nu și-a motivat soluția de individualizare a pedepsei sub aspectul executării acesteia în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat, că modalitatea de executare aleasă de prima instanță și stabilită inculpatului nu este în acord cu principiul

proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse și personalitatea ultimului și situația familială a acestuia.

Așadar, în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei penale sub formă de închisoare de către inculpatul, Gamrețki I., instanța de apel a considerat că în privința acestuia nu se impune în mod imperativ ca executarea pedepsei să fie în regim real, deoarece nu trebuie pus accentul în mod deosebit pe rolul punitiv al sancțiunii, în detrimentul celui educativ și de reintegrare socială, interesul comunității fiind ca asemenea fapte să nu se mai repete, iar inculpatul să se reintegreze în societate în spiritul respectării normelor legale indiferent de orice tentații.

În acest context, instanța de apel a acordat o eficiență deosebită faptului, că inculpatul anterior nu a fost judecat pentru încălcarea normelor penale și că săvârșirea infracțiunii imputate acestuia a fost rezultat din atribuțiile de serviciu deținute, iar riscul recidivării este redus prin faptul aplicării față de acesta a pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, inculpatul nefiind un pericol pentru societate, ci pentru domenii restrânse.

În opinia instanței de apel, argumentele invocate de către inculpat, precum că sancțiunea art. 326 alin. (3) Cod penal nu prevede privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pentru persoanele fizice, ci doar sancțiunea de privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, care la rândul ei, datorită modului în care a fost redactată sancțiunea normei citate, poate fi aplicată doar persoanei juridice, instanța de apel le-a reținut ca fiind neîntemeiate, deoarece pedeapsa complementară prevăzută la sancțiunea art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal - cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, este aplicabilă și persoanei fizice în calitate de subiect al infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a relevat, că inculpatul, Gamrețki I., dispune de instrumente concrete de reeducare și reintegrare în societate, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni și anume prin situația sa profesională - dânsul are studii superioare, vârsta de 38 ani, de situația familială - este căsătorit, are la întreținere doi copii minori, a atitudinii manifestate în societate, fiind o persoană cu perspective de reintegrare, astfel încât obligațiile ce sunt impuse în cadrul suspendării condiționate a executării pedepsei fiind suficiente pentru atingerea scopului urmărit.

În contextul circumstanțelor expuse supra, instanța de apel a constatat că situația inculpatului, Gamrețki I., permite de a concluziona că acesta nu prezintă pericol și izolarea lui de societate nu este o măsură necesară, și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă, iar pronunțarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, respectiv suspendarea condiționată a executării pedepsei - perioadă determinată de timp în care va fi supravegheat comportamentul ultimului constituie o măsură adecvată, ce va duce la corectare, rolul de constrângere și scopul pedepsei penale fiind posibil de realizate în această modalitate.

Prin urmare, instanța de apel a considerat echitabil de a dispune, conform art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată în privința lui Gamrețki I., sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Instanța de apel a considerat necesar de a sublinia faptul, că dispunerea suspendării condiționată a executării pedepsei este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod penal și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței, purtând o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului și să garanteze socializarea viitoare pozitivă a acestuia, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea ultimului la o pedeapsă privativă de libertate.

6. Hotărârile judecătorești adoptate la caz sânt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procuror, prin care solicită casarea hotărârii instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- persoanele care comit infracțiuni de corupție au calitatea de subiect special și sunt persoane supuse unei responsabilități deosebite față de alți infractori, astfel că și aprecierea a careva circumstanțe, ca atenuante sau excepționale, obligă instanțele de judecată să manifeste o deosebită atenție;

- în situația în care inculpatul a comis infracțiunea din funcția de șef a Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Primăriei mun. Chișinău, faptul că are studii superioare nu poate fi considerat o circumstanță ce ar motiva necesitatea aplicării art. 90 Cod penal;

- în cazul dat instanța de apel nu a acordat deplină eficiență elementelor circumscrise faptei și neîntemeiat a dispus suspendarea executării pedepsei cu închisoarea în baza art. 90 Cod penal.

În drept, procurorul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6.2 Inculpat, prin care solicită casarea acestora, în partea ce se referă la aplicarea pedepsei complementare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună excluderea pedepsei complementare sub forma privării de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani și aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, prevăzută de sancțiunea art. 326 alin. (3) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

În motivarea recursului invocă:

- atât instanța de fond, cât și cea de apel, în partea ce se referă la individualizarea pedepsei ce s-a aplicat au interpretat, contrar prevederilor art. 3 alin. (2) Cod penal, extensiv defavorabil legea penală;

- sancțiunea art. 326 alin. (3) Cod penal prevede posibilitatea aplicării pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, însă datorită modului în care este redactată sancțiunea, aceasta este aplicabilă doar persoanelor juridice. În situația în care legiuitorul prevede posibilitatea aplicării

pedepsei complementare tuturor inculpaților, operează cu expresia „în toate cazurile”, fapt ce se confirmă de sancțiunile art. 176 alin. (1), art. 181² alin. (3), art. 204, 231, art. 240¹ și altele;

- este eronată și aplicarea prevederilor art. 65 alin. (3) Cod penal, deoarece pentru a comite fapta ce i s-a imputat nu a făcut uz în nici un fel de situația de serviciu. Afirmatia dată se confirmă, prin faptul că materialele cauzei penale nu conțin careva date sau probe, din care ar rezulta faptul folosirii atribuțiilor de serviciu la comiterea faptei pentru care a fost condamnat;

- pentru a fi condamnat, instanța a reținut faptul că este acuzat de comiterea faptei de trafic de influență, ce a constat în aceia că, în rezultatul abordării de către Pincevschii Alexandr, a intermediat negocierile dintre acesta și factorii de decizie ai Primăriei mun. Chișinău, în rezultatul cărora s-a realizat scopul ca „compania nerezidentă „EME Parcleisystema GmbH”, al cărei fondator este inclusiv și ultimul, să fie selectată în calitate de partener privat pentru implementarea proiectului gestionării parcarilor cu plată din mun. Chișinău.

În drept, inculpatul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul declarat de către procuror urmează a fi respins, iar recursul declarat de către inculpat urmează a fi admis, din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

7.1 Referitor la recursul declarat de procuror

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În recursul său, procurorul invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*. Totodată, revenind la conținutul recursului, autorul acestuia, critică soluția instanței de apel, în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, mai exact nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de ultimul, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, astfel invocând și temeiul pentru recurs stipulat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, adică *s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale*.

Analizând circumstanțele și materialele cauzei, în raport cu temeiurile invocate pentru recurs de către procuror, Colegiul consideră, că în prezenta speța criticile ultimului sânt nefondate, iar instanța de judecată ierarhic inferioară și-a motivat

soluția adoptată, acordând eficiență prevederilor art. 61, 75 și 90 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea modului de executare a pedepsei principale în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii infracțiunii imputate și cu aplicarea dispozițiilor prevăzute de alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

Așadar, cu privire la temeiul pentru recurs stipulat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și invocat de procuror, Colegiul penal notează, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale, și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal cu stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Revenind la prezenta speță, instanța de recurs reține că, sancțiunea art. 326 alin. (3) Cod penal, imputată inculpatului, prevede pentru persoanele fizice pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 4.000 la 6.000 unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 7 ani și care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, se consideră o infracțiune gravă.

De menționat este faptul, că prezenta cauză penală a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu norma art. 364¹ Cod de procedură penală, dat fiind faptul că inculpatul prin înscris autentic a recunoscut pe deplin vina în comiterea infracțiunii imputate solicitând, astfel, judecarea cauzei în procedura simplificată, cererea fiind admisă de către instanța de judecată prin încheierea protocolară din 17.07.2017.

De către prima instanță, inculpatului Gamrețki I., în baza sancțiunii art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal și cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani.

Nefiind de acord cu pedeapsa aplicată, considerând că a fost individualizată greșit, inculpatul a contestat hotărârea primei instanțe în ordine de apel.

În cele din urmă, instanța de apel a concluzionat, că soluția adoptată de către prima instanță în partea stabilirii modalității de executare a pedepsei de către inculpat, în prezenta speță, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia, respectiv la caz fiind posibil de a aplica prevederile art. 90 Cod penal și a suspenda condiționat executarea pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

În opinia Colegiului penal lărgit, concluziile instanței de apel de a aplica prevederile art. 90 Cod penal, sunt justificate, deoarece în cauza deferită judecării

persistă împrejurări ce permit instanței de judecată de a suspenda condiționat executarea pedepsei stabilite inculpatului, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, întru susținerea raționamentelor expuse mai sus, Colegiul relevă, că după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor de generalizare a pedepsei (art. 75 Cod penal), continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Suspendarea condiționată (art. 90 Cod penal), ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea, ca pe lângă stabilirea quantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Prevederile alin. (1) art. 90 Cod penal stipulează că, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. Aceste prevederi legale potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme, nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase.

În vederea aplicării acestei instituții, instanța trebuie să cerceteze și să cunoască cât mai amănunțit personalitatea infractorului și dacă în urma acestei analize și-a format convingerea că delicventul este apt a se îndrepta fără executarea pedepsei, că pronunțarea pedepsei constituie un avertisment suficient de serios pentru a descuraja ulterior eventuale comportări infracționale, va putea dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei. Elementul esențial pentru aplicarea acestor dispoziții este aptitudinea subiectivă a inculpatului de a se corija, de a se elibera de mentalitățile și deprinderile antisociale care l-au condus pe calea ilicitului penal, prin eforturi făcute în scopul propriei reeducări. Instanța de judecată trebuie să constate posibilitatea reală de îndreptare, constatare ce trebuie să rezulte din date obiective, referitoare la comportarea anterioară, dar și la comportarea după săvârșirea faptei, la atitudinea față de muncă, față de regulile de conviețuire în general.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 din Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Deci, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia.

Deși, instanțele de judecată trebuie să acorde o atenție sporită în cazurile stabilirii pedepsei persoanelor declarate vinovate de săvârșirea infracțiunilor contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, faptul dat nu împiedică sau interzice aplicarea de către instanțele de judecată a prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, în contextul în care din împrejurările cauzei, personalitatea inculpatului, comportamentul acestuia până și

după comiterea infracțiunii, poziția procesuală aleasă pe parcursul examinării cauzei penale, se poate de concluzionat că nu este necesară executarea reală a pedepsei cu închisoare, stabilită ultimului.

În hotărârea adoptată de instanța de apel s-a menționat, că situația inculpatului, Gamrețki I., permite de a conchide că acesta nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă, fiind evidențiată instruirea sa profesională – are studii superioare, situația familială - este căsătorit, are la întreținere 2 copii minori, atitudinea manifestată în societate, fiind o persoană cu perspective de reintegrare.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal consideră nefondate criticile procurorului, precum că nu sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal, doar pentru că inculpatul are studii superioare, în virtutea faptului că acestea erau necesare la ocuparea funcției pe care o deținea în cadrul Primăriei mun. Chișinău. La alegațiile menționate de partea acuzării, instanța de recurs remarcă, că nu doar această circumstanță nominalizată de procuror, ar fi stat la baza aplicării suspendării condiționate a pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului, dar totalitatea împrejurărilor constatate de către instanțele de judecată, în prezenta speță, ce au constituit premise în ansamblu de a aplica dispozițiile art. 90 Cod penal și anume s-a învederat, și acel fapt că inculpatul ca personalitate se caracterizează pozitiv, este la prima abatere de la legea penală, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele săvârșite, fapt ce a rezultat judecarea cauzei în procedură simplificată. O altă circumstanță esențială, în prezenta speță, ce urmează a fi luată în considerație la stabilirea pedepsei inculpatului, este faptul că acesta a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, colaborând cu organele de drept la elucidarea deplină a împrejurărilor faptei prejudiciabile comise, precum și stabilirea altor persoane care au participat la săvârșirea infracțiunii imputate, ceea ce indică la faptul că inculpatul, Gamrețki I., a conștientizat gravitatea faptei săvârșite și prejudiciul adus imaginii autorității publice, unde activa. Prin urmare, deși infracțiunea săvârșită de inculpat, potrivit clasificării stipulate la art. 16 Cod penal, este una gravă, însă acest fapt nu împiedică aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal.

Așadar, instanța de recurs consideră întemeiate concluziile instanței de apel privind aplicarea pedepsei cu suspendare condiționată inculpatului, ca mijloc de individualizare a executării pedepsei și măsură de politică penală bazată pe încrederea în posibilitatea îndreptării inculpatului și pe supunerea lui la încercare în acest scop, fiind destinată să ducă la realizarea scopului pedepsei, fără executarea efectivă a acesteia, evitându-se, astfel, neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar.

Ținând cont de împrejurările nominalizate mai sus și având în vedere prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că, în condițiile în care inculpatul anterior a manifestat un comportament corespunzător în societate, obținând venituri din muncă și având formată o familie, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este suficientă pentru îndreptarea sa, fără a fi absolut necesară

executarea pedepsei în regim de penitenciar, astfel încât s-a dispus justificat suspendarea condiționată pe o perioadă de probațiune de 3 ani, în care acesta va trebui să dovedească faptul că a meritat clemența organelor judiciare și că prezenta infracțiune a fost un incident izolat.

Drept consecință, Colegiului penal lărgit, apreciază ca nefondate și criticile procurorului referitoare la prezența temeiului de casare sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce poate fi incident în cazul când nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Astfel, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Verificând legalitatea deciziei atacate în coraport cu împrejurările prezentei cauze, Colegiul reține, că chestiunea cu privire la posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, a format obiect de discuție în instanța de apel și la acest capitol decizia a fost motivată în corespundere cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel încât hotărârea contestată cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la adoptarea soluției de casare parțială a hotărârii primei instanțe în partea individualizării modului de executare a pedepsei, aplicând întemeiat în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează, că în cauza dată critica procurorului sub aspectul temeiurilor de casare invocate în recursul declarat este nefondată, fiind axată pe mențiuni de ordin general, ce poartă caracter de dezacord și în esență nu conține o motivare suficientă pentru a convinge instanța de recurs de a interveni în hotărârea atacată la capitolul individualizării modului de executare a pedepsei principale stabilite, deoarece concluziile formulate în acest sens de către instanța de apel nu derogă de la prevederile legale.

Generalizând cele expuse, instanța de recurs concluzionează că recursul declarat de către procuror, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

7.2 Referitor la recursul declarat de către inculpat

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârii atacate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Rezultând din recursul declarat de către inculpat, acesta la fel invocă cazurile de casare prevăzute de pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, considerând că instanțele au admis erori în procedurile precedente, ce au generat aplicarea unei pedepse mai aspre decât cea prevăzută de sancțiunea infracțiunii pentru care a fost condamnat. În principiu, autorul prezentului recurs, în bună parte își expune dezacordul, cu aplicarea în privința sa a pedepsei complementare – privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, aspect ce urmează a fi verificat și asupra căruia Colegiul se va expune în continuare.

Astfel, potrivit sentinței, la stabilirea pedepsei inculpatului, Gamrețki I., pe lângă pedeapsa principală și modul de executare a acesteia, ce a fost analizată în prezenta decizie în urma verificării recursului declarat de procuror, se reține că

prima instanță i-a stabilit făptuitorului infracțiunii comise și pedeapsă complementară – cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, sancțiune ce a fost menținută în partea dată și de către instanța de apel.

Așadar, în ce privește aplicarea în prezenta speță a dispozițiilor art. 65 Cod penal și anume stabilirea pedepsei complementare – privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanța de recurs o apreciază ca nefondată, considerând că s-a admis o eroare în această parte, urmând a fi exclusă sancțiunea complementară numită din următoarele raționamente ce vor urma.

Potrivit lucrărilor dosarului, se atestă că acțiunile inculpatului Gamrețki I., au fost încadrate în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, în cele din urmă fiind justificat condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, cu primirea de bunuri sau avantaje în proporții deosebit de mari (9.100 euro).

Respectiv, precum a fost nominalizat mai sus sancțiunea legii penale pentru care a fost condamnat inculpatul stipulează pedeapsă cu amendă în mărime de la 4.000 până la 6.000 unități convenționale sau închisoare de la 3 la 7 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 7.000 la 12.000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice. Altfel spus pentru persoanele fizice, sancțiunea art. 326 alin. (3) Cod penal, stabilește pedeapsă cu amendă de la 4.000 la 6.000 unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 7 ani, iar pentru persoanele juridice amendă în mărime de la 7.000 la 12.000 unități convenționale, obligatoriu cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice.

Prin urmare, în opinia Colegiului penal lărgit, concluziile primei instanțe și celei de apel cu privire la aplicarea pedepsei complementare în cazul inculpatului, Gamrețki I., unde s-a menționat precum că așa prevede legea, nu sunt pe deplin argumentate din punct de vedere legal. În susținere raționamentelor sale, instanța de recurs evidențiază, că prima instanță în partea motivată a sentinței la capitolul stabilirii pedepsei, face trimitere la prevederile art. 65 Cod penal, limitându-se la concluzia, precum că: *„instanța ține cont că inculpatul la săvârșirea infracțiunii s-a folosit de activitatea funcției publice, fapt ce determină instanța de a aplica pedeapsa complementară, cu privarea lui Gamrețki Igor – de dreptul de a ocupa funcții publice”*. La rândul său, nici instanța de apel nu a desfășurat concluziile referitoare la pedeapsa complementară, menționând doar că prevederile art. 62 alin. (1) lit. b) Cod penal indică ca una din categoriile de pedepse aplicabile persoanelor fizice, este și privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate. Însă, opozant celor statuate de către instanțele de fond la capitolul aplicării pedepsei complementare inculpatului, în prezenta speță, Colegiul relevă, că art. 65 Cod penal conține 4 aliniate, respectiv instanțele de fond, urmau a face trimitere concret la incidența cărui aliniat din noma penală nominalizată își întemeiază concluziile sale, fapt ce a fost omis în cauza deferită judecării. Totodată, dispoziția alin. (3) art. 65 Cod penal statuează, că *privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod,*

dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate. Reieșind din dispozițiile acestei norme penale, și anume prin sintagma „poate” se atestă, că stipulările de la alin. (3) art. 65 Cod penal, nu sunt obligatorii, dar sunt lăsate la discreția instanței de judecată, urmând ca aceasta să motiveze necesitatea aplicării pedepsei complementare. Însă, rezultând din conținutul hotărârilor adoptate de către instanțele de fond, acestea sunt insuficient motivate la capitolul stabilirii pedepsei complementare, făcând doar uz de dispoziția legală prescrisă, fără a desfășura concluziile în această parte. De asemenea, nu a fost clar stabilit de care împrejurări specifice ale funcției publice deținute, s-a folosit inculpatul la săvârșirea infracțiunii imputate, în contextul în care în fapta constatată s-a făcut referire, că inculpatul Gamrețki I., a fost coleg de clasă cu persoana în privința căreia a fost disjunsă cauza penală și cu care era în relații apropiate, și asupra căreia urma să exercite traficul de influență, ceea ce denotă că nu era necesar anume deținerea anumitei funcții publice, pentru ca inculpatul să aibă posibilitate de a comite infracțiunea imputată. Mai mult ca atât, odată ce în partea motivată a hotărârii adoptate, instanța de judecată a ajuns la concluzia, că urmează a fi aplicate în speță prevederile art. 65 alin. (3) Cod penal, respectiv și în dispozitivul sentinței obligatoriu, această normă materială urma să-și regăsească mențiunea la stabilirea pedepsei complementare, ceea ce lipsește în sentința adoptată, ținând cont de faptul că dispoziția alin. (3) art. 395 Cod penal, prevede că în toate cazurile, pedeapsa trebuie să fie precizată astfel încât la executarea sentinței să nu apară nici un fel de îndoieli cu privire la categoria și mărimea pedepsei stabilite de instanța de judecată.

Astfel, Colegiul penal statuează, că instanțele de fond la aplicarea pedepsei complementare nu au ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, precum și de prevederile Părții generale a Codului penal și au aplicat-o neargumentat, fapt ce impune de a se interveni în hotărârile judecătorești adoptate în sensul casării acestora la capitolul dat.

În altă ordine de idei, Colegiul penal consideră nefondată solicitarea inculpatului de a-i fi stabilită pedeapsă sub formă de amendă, ținând cont de faptul că infracțiunea comisă de către acesta a trezit un interes de rezonanță în societate, ce a avut un impact negativ asupra reputației instituției publice – Primăria mun. Chișinău și a cadrelor ce activează în această instituție, respectiv aplicarea pedepsei sub formă de amendă, precum a fost solicitat de inculpat, ar fi neproportională în coraport cu acțiunile prejudiciabile săvârșite de către ultimul și nu va fi atins scopul de restabilire a echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea altor persoane.

Generalizând cele expuse, Colegiul apreciază ca incidente prevederile pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și care și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, fiind stabilite erorile de drept invocate de către inculpat, în partea ce se referă la netemeinicia stabilirii pedepsei complementare ultimului.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs consideră oportun de a corecta eroarea comisă de instanțele de fond, fără a agrava situația condamnatului, rejudicând cauza în partea stabilirii pedepsei complementare, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu.

Se admite recursul ordinar declarat de către inculpat, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017 și sentința Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 03 august 2017, în cauza penală privindu-l pe **Gamrețki Igor Xxxxx**, în partea aplicării prevederilor art. 65 Cod penal, rejudică cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre prin care exclude sintagma „cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 (trei) ani”.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor judecătorești contestate, ce nu vin în contradicție cu prezenta decizie se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 27 februarie 2018.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion